

Legislacja i domena organizacyjna – skąd to wszystko wynika?

Architektura Informacyjna Państwa – AIP

Anna Tomala, Zespół AIP NASK-PIB

Interoperacyjność prawna w ujęciu UE

Interoperacyjność prawna polega na zapewnianiu, aby organizacje prowadzące działalność w oparciu o inne ramy prawne, polityki i strategię, były w stanie współpracować.

Może być w związku z tym wymagane, aby przepisy nie blokowały ustanawiania europejskich usług użyteczności publicznej w państwach członkowskich i między nimi oraz aby istniały jasne umowy w sprawie sposobu radzenia sobie z różnicami w przepisach w różnych państwach, w tym możliwość ustanowienia nowych przepisów.

Interoperacyjność prawna - etapy

Kontrola
interoperacyjności

- Przegląd zgodności obowiązującego prawa krajowego z prawem unijnym w celu określenia barier dla interoperacyjności

OSR

- ocena spójności przepisów przed ich przyjęciem, a następnie prowadzi regularną ocenę wyników po rozpoczęciu ich stosowania (uwzględnianie ICT w procesie stanowienia prawa)

Kontrola ex post

- Takie podejście ułatwi interoperacyjność także między usługami użyteczności publicznej na niższych poziomach (semantycznym i technicznym) i spowoduje zwiększenie potencjału ponownego wykorzystywania istniejących rozwiązań ICT, ograniczając tym samym koszty i czas wdrażania.

Interoperacyjność w warstwie legislacyjnej

Zapewnienie interoperacyjności prawnej (...) ułatwi interoperacyjność także między usługami użyteczności publicznej na niższych poziomach (semantycznym i technicznym) i spowoduje zwiększenie potencjału ponownego wykorzystywania istniejących rozwiązań ICT, ograniczając tym samym koszty i czas wdrażania.

EIF wprowadza pojęcie rejestrów podstawowych

Rejestr podstawowy stanowi (1) zaufane i autorytatywne źródło informacji, [wiarygodność] które (2) może i powinno być ponownie wykorzystywane cyfrowo przez inne podmioty [reużywalność], przy czym (3) odpowiedzialna i rozliczalna za gromadzenie, wykorzystywanie, aktualizowanie i ochronę informacji jest jedna organizacja [gestor, administrator].

Rejestry podstawowe są wiarygodnymi źródłami informacji podstawowych na temat takich elementów danych jak **osoby, przedsiębiorstwa, pojazdy, licencje, budynki, miejsca i drogi**. Ten rodzaj informacji stanowi „dane podstawowe” dla administracji publicznych oraz świadczenia europejskich usług użyteczności publicznej. Termin „autorytatywny” w tym przypadku oznacza, że rejestr podstawowy uważany jest za „źródło” informacji, tj. wskazuje on prawidłowy status, jest aktualny i cechuje się najwyższą jakością i integralnością.

Interoperacyjność organizacyjna

odnosi się do sposobu, w jaki administracje publiczne dostosowują swoje procedury, obowiązki i oczekiwania, aby osiągnąć wspólnie uzgodnione i korzystne dla obu stron cele. W praktyce interoperacyjność organizacyjna oznacza dokumentowanie i integrowanie lub dostosowanie procedur i związanej z nimi wymiany informacji. Celem interoperacyjności organizacyjnej jest również spełnianie wymagań społeczności użytkowników poprzez udostępnianie usług, czynienie ich łatwo identyfikowalnymi, dostępnymi i zorientowanymi na użytkowników.

Dwa aspekty interoperacyjności organizacyjnej to (1) dokumentowanie i dostosowywanie procedur oraz (2) relacje organizacyjne.

Rozporządzenie KRI

Interoperacyjność na poziomie organizacyjnym osiągnięta jest przez:

- 1) **informowanie** przez podmioty realizujące zadania publiczne, w sposób umożliwiający skuteczne zapoznanie się, o sposobie dostępu oraz zakresie użytkowym serwisów dla usług realizowanych przez te podmioty;
- 2) wskazanie przez ministra właściwego do spraw informatyzacji **miejsca przeznaczonego do publikacji informacji**, o których mowa w pkt 1;
- 3) **standaryzację i ujednolicenie procedur** z uwzględnieniem konieczności zapewnienia poprawnej współpracy podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 4) **publikowanie i uaktualnianie w Biuletynie Informacji Publicznej przez podmiot realizujący zadania publiczne opisów procedur** obowiązujących przy załatwianiu spraw z zakresu jego właściwości drogą elektroniczną.

Konstytucja

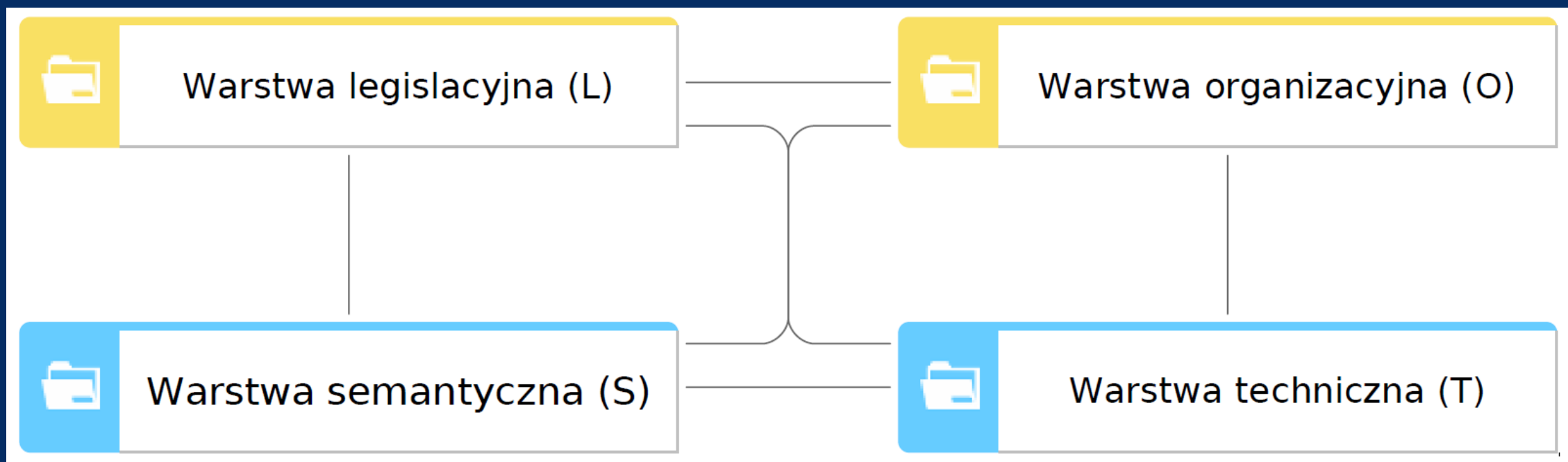
Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa.

- art. 7 Konstytucji

Art. 87.

1. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia.
2. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego.

Warstwy (wg EIRA) – w repozytorium AIP

Warstwa legislacyjna (L)

Akty prawne

Dokumenty
strategiczne

Standardy

Warstwa organizacyjna (O)

Kompleksowa obsługa zdarzenia życiowego

Ministerstwa

Ministrowie

Działy
administracji
rządowej

  Prezes Rady Ministrów

  Minister Aktywów państwowych

  Minister Cyfryzacji

  Minister do spraw Unii Europejskiej

  Minister Edukacji i Nauki

  Minister Finansów

  Minister Funduszy i Polityki...

  Minister Infrastruktury

  Minister Klimatu i Środowiska

  Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

  Minister Obrony Narodowej

  Minister Rodziny i Polityki Społecznej

  Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

  Minister Rozwoju i Technologii

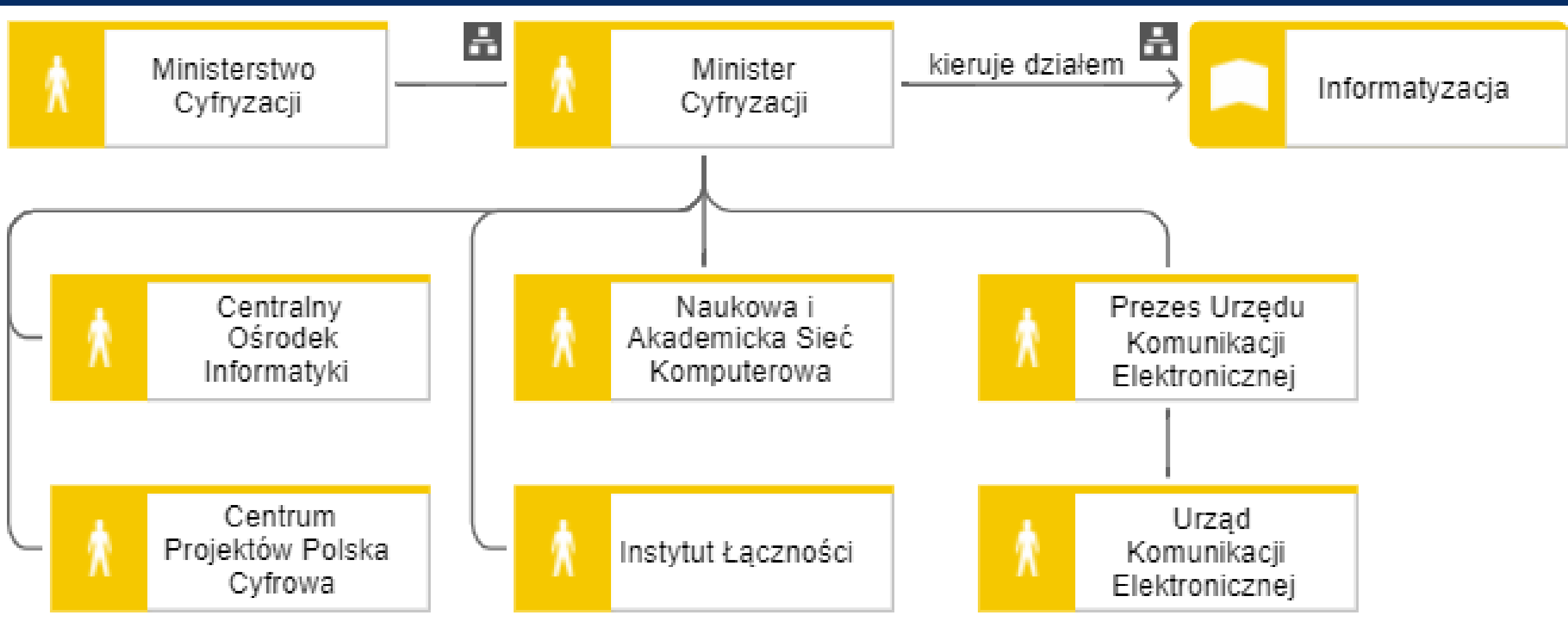
  Minister Sportu i Turystyki

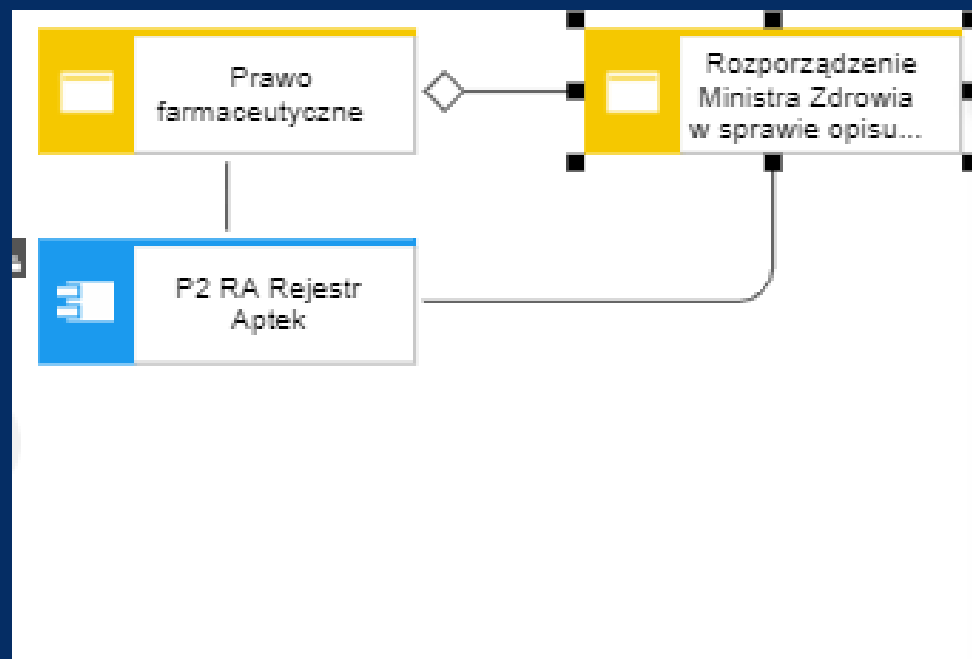
  Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

  Minister Spraw zagranicznych

  Minister Sprawiedliwości

  Minister Zdrowia

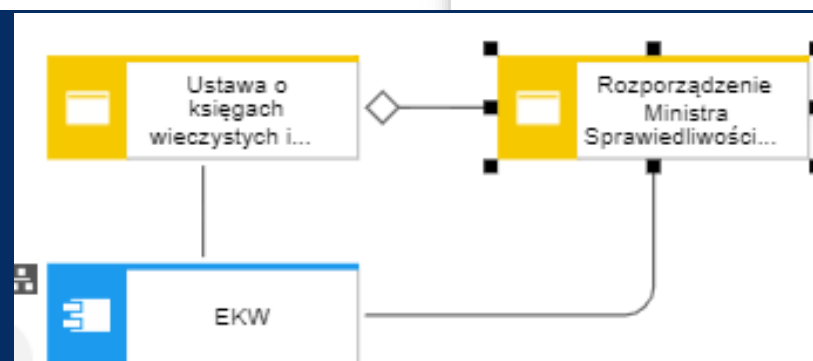

Rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie opisu rejestru aptek

Opis

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie opisu systemu teleinformatycznego, w którym jest prowadzony Krajowy Rejestr Zezwoleń na Prowadzenie Aptek Ogólnodostępnych, Punktów Aptecznych oraz Rejestr [...]

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie zakładania i prowadzenia ksiąg wieczystych w systemie teleinformatycznym

Jakich informacji dostarczają przepisy?

- 1) **forma prowadzenia** (fakultatywnie);
- 2) **gestor / administrator** (podmiot administrujący nie zawsze musi być tym, który wydaje rozporządzenia);
- 3) **zakresy danych** (często uszczegółowione w rozporządzeniu).

Źródła: Ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece. Ustawa z dnia 1 lipca 2005 r. o pobieraniu, przechowywaniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów

Art. 25¹. 1. Księgi wieczyste są zakładane i prowadzone **w systemie teleinformatycznym.**

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób zakładania oraz prowadzenia ksiąg wieczystych w systemie teleinformatycznym, uwzględniając strukturę księgi wieczystej określoną w art. 25.

Art. 26. 1. Podstawą oznaczenia nieruchomości w księdze wieczystej są dane katastru nieruchomości¹⁾.

Art. 18. 1. W celu należytego monitorowania dokonywanych przeszczepień komórek, tkanek i narządów tworzy się krajowy rejestr przeszczepień, zwany dalej „rejestrem przeszczepień”.

2. W rejestrze przeszczepień zamieszcza się następujące dane:

- 1) imię i nazwisko oraz adres miejsca zamieszkania biorcy przeszczepu;
5. Rejestr przeszczepień prowadzi Centrum Organizacyjno-Koordynacyjne do Spraw Transplantacji „Poltransplant”.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestru, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność oceny

Integracja europejska postępuje

Rozporządzenie wykonawcze:

2021/1042 (zawiera specyfikacje techniczne i procedury dotyczących systemu integracji rejestrów o których mowa w dyrektywie 2017/1132)

Ale to Minister Sprawiedliwości utrzymuje system teleinformatyczny służący do prowadzenia KRS.

Rejestr działalności gospodarczej UE:

https://e-justice.europa.eu/489/PL/business_registers__search_for_a_company_in_the_eu?clang=pl

NASK

Art. 1. 1. Tworzy się Krajowy Rejestr Sądowy, zwany dalej „Rejestrem”.

2. Rejestr składa się z:

- 1) rejestru przedsiębiorców;
- 2) rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej;
- 3) rejestru dłużników niewypłacalnych.

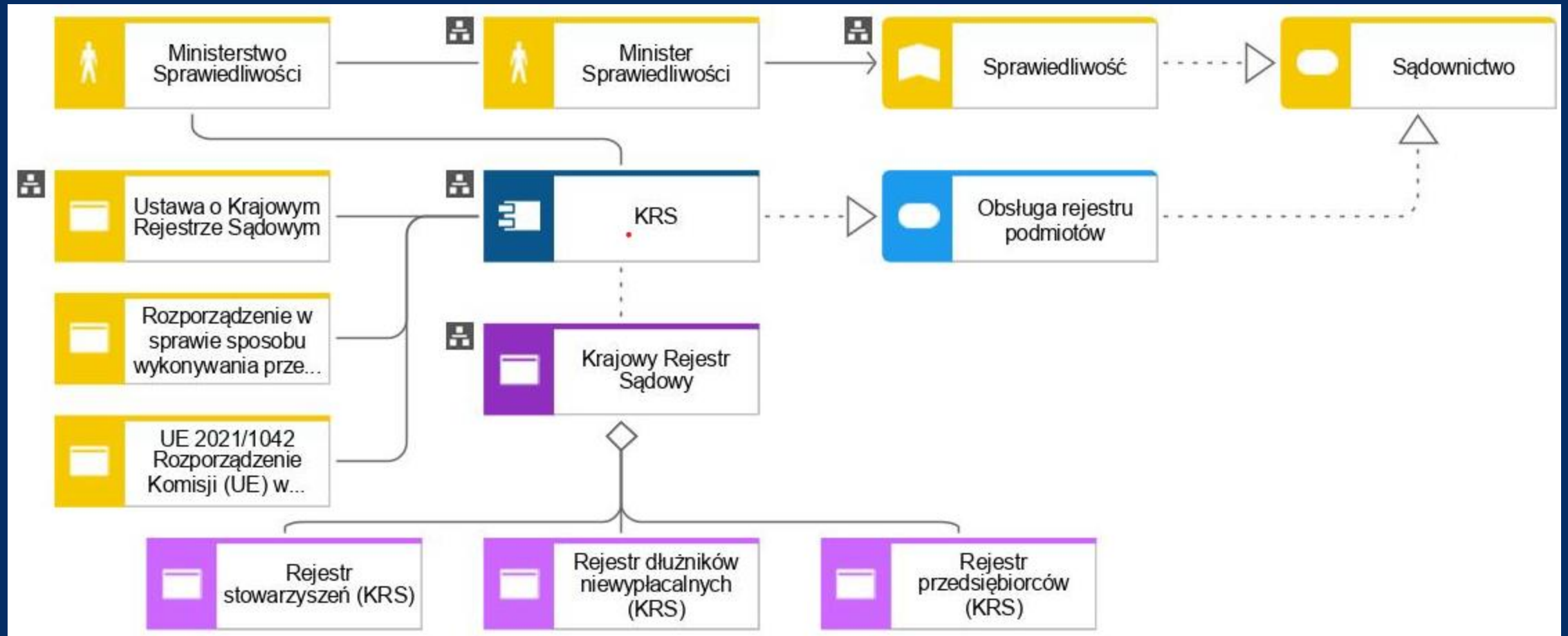
3. Rejestr wchodzi w skład **systemu integracji rejestrów**, o którym mowa w art. 22 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz. Urz. UE L 169 z 30.06.2017, str. 46–127), zwanego dalej „systemem integracji rejestrów”.

Art. 2. 1. Rejestr prowadzą w systemie teleinformatycznym sądy rejonowe (sądy gospodarcze), zwane dalej „sądami rejestrowymi”.

Źródło: Ustawa z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece.

Integracja europejska postępuje

Wody Polskie – model rejestrów

Ewidencja granic
obszarów
dorzeczy, grani...

Ewidencja
urządzeń
melioracji...

Ewidencja
wydatków
poniesionych n...

Ewidencja wód i
ścieków

Ewidencja wód,
urządzeń
melioracji...

Ewidencja
żeglugowego
wykorzystania...

Rejestr wykazów
obszarów
chronionych

Wykaz obwodów
rybackich

Ewidencja urządzeń melioracji wodnych oraz zmeliorowanych gruntów

Warstwa LEGISLACYJNA?

Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Art. 196);

Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 5 czerwca 2020 r. w sprawie sposobu prowadzenia ewidencji urządzeń melioracji wodnych oraz zmeliorowanych gruntów i ustalania obszaru, na który urządzenia melioracji wodnych wywierają korzystny wpływ (Dz. U. poz. 1165).

Warstwa ORGANIZACYJNA?

Zadanie: W celu zapewnienia dostępu do informacji o urządzeniach melioracji wodnych oraz o zmeliorowanych gruntach. (Art. 196)

Zasoby Wód Polskich

System informacyjny gospodarowania wodami jest **prowadzony** w systemie teleinformatycznym.

2. Wody Polskie prowadzą dla każdego roku kalendarzowego ewidencję:

- + 1) żeglugowego wykorzystania śluz i pochylni przez statki,
- + 2) wydatków poniesionych na rozwój i utrzymanie śródlądowych dróg wodnych i ich infrastruktury

- zgodnie z przepisami **rozporządzenia** Rady (EWG) nr 1108/70 z dnia 4 czerwca 1970 r. wprowadzającego system księgowy dla wydatków na infrastrukturę w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej (Dz. Urz. WE L 130 z 15.06.1970, str. 4, z późn. zm. - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 1, str. 42).

Podstawa prawna, jako źródło wiedzy o administracji i jej zasobach.

Dziękuję za uwagę!

Kontakt: studium.aip@nask.pl

Strona: <https://www.gov.pl/web/ia/studium-aip>